

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1" มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 449 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด เครื่องมือชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เครื่องมือชุดที่ 2 เป็นแบบสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ในการดำเนินการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสองชุด ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยส่งทางไปรษณีย์ และส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ในข้อมูลที่เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่ามัธยิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในข้อมูลที่เป็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นำคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับคะแนนจากแบบสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนกลุ่มสูง ผู้ตอบจะเป็นเพศหญิงมากกว่า วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบคือ วรรณคดีไทย รองลงมาคือ การใช้ภาษาไทย และหลักภาษาไทย ทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักเรียนชอบเรียงตามลำดับคือ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนมากที่สุด ห้องสมุดของโรงเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนชอบมากที่สุดในการอ่านหนังสืออื่น ๆ นอกจากแบบเรียน ส่วนเหตุผลที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากที่สุดคือ ต้องการฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนกลุ่มกลาง ผู้ตอบจะเป็นเพศชายมากกว่า วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบคือ วรรณคดีไทย รองลงมาคือ การใช้ภาษาไทย และหลักภาษาไทย ทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักเรียนชอบเรียงตามลำดับคือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนมากที่สุด สำหรับการอ่านหนังสืออื่น ๆ นอกจากแบบเรียนนั้น พบว่า นักเรียนชอบอ่านที่บ้านมากที่สุด ส่วนเหตุผลที่นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคือ ต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนกลุ่มต่ำ ผู้ตอบจะเป็นเพศชายมากกว่า วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่นักเรียนชอบเรียงตามลำดับคือ วรรณคดีไทย หลักภาษาไทย และ การใช้ภาษาไทย ทักษะการอ่านและการฟังเป็นทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักเรียนชอบมากที่สุด รองลงมาคือ การเขียนและการพูด นักเรียนจะชอบอ่านการ์ตูนมากที่สุด และพบว่าบ้านเป็นสถานที่ที่นักเรียนชอบมากที่สุดในการอ่านหนังสืออื่น ๆ นอกจากแบบเรียน ส่วนเหตุผลที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากที่สุดคือ ต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติมและต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนกลุ่มสูง

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมี

ส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การถอดคำประพันธ์จากวรรณกรรมในบทหรือตอนที่ได้รับมอบหมาย วิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม ร่วมกันทำรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ เขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่าน และร่วมกันตีความจากเรื่องหรือข้อความที่ครูกำหนดให้ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การร่วมกันเขียนบทละครจากวรรณกรรมที่ได้อ่าน

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า

นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ อ่านเรื่องที่เป็นเกร็ดความรู้และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เพื่อจุดบันทึกสาระสำคัญ ฝึกอ่านคำควบกล้ำ จากเพลง บทประพันธ์ หรือข้อความ และอ่านเรื่องหรือบทความแล้วแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า

นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะจากหนังสือวรรณคดีที่สนใจ เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน และนำสำนวน สุภาษิต คำพังเพยที่คล้องจองกันมาฝึกอ่าน ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะทางเสียงตามสายของโรงเรียน

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า

นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีกิจกรรมใดที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และมีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การแข่งขันการอ่านตีบทจากบทที่ครูกำหนดให้ แข่งขันการอ่านออกเสียงร้อยกรอง แข่งขันการเล่านิทาน และแข่งขันวาดภาพจินตนาการที่เกิดจากการอ่านวรรณกรรม

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม

พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศแสดงวันสำคัญต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มสูง ในทุก ๆ กิจกรรม โดยสรุปแล้ว พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มกลาง

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การถอดคำประพันธ์จากวรรณกรรมในบทหรือตอนที่ได้รับมอบหมาย วิจารณ์เหตุการณ์ของตัวละครในวรรณกรรม ร่วมกันตีความจากเรื่องหรือข้อความที่ครูกำหนดให้ ร่วมกันทำรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ และเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่าน

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ อ่านเรื่องที่ เป็นเกร็ดความรู้และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เพื่อจดบันทึกสาระสำคัญ ฝึกอ่านคำควบกล้ำจากเพลง บทประพันธ์ หรือข้อความ และอ่านเรื่องหรือบทความแล้วแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะจากหนังสือวรรณคดีที่สนใจ เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะทางเสียงตามสายของโรงเรียน

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีกิจกรรมใดที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และมีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การแข่งขันการเล่านิทาน แข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับวรรณกรรมและวรรณคดี แข่งขันตอบปัญหา

เกี่ยวกับหลักภาษา และแข่งขันวาดภาพจินตนาการที่เกิดจากการอ่านวรรณกรรม

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศแสดงวันสำคัญต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มกลาง ในทุก ๆ กิจกรรม โดยสรุปแล้ว พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มต่ำ

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การร่วมกันทำรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ ถอดคำประพันธ์จากวรรณกรรมในบทหรือตอนที่ได้รับมอบหมาย และวิจารณ์พฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนจากเรื่องที่ครูกำหนดให้

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีกิจกรรมใดที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และมีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะทางเสียงตามสายของโรงเรียน

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีกิจกรรม

ได้แก่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และมีบางกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การแข่งขันการเขียนเรียงความจากหัวเรื่องที่ครูกำหนดให้ แข่งขันการพูดจากหัวเรื่องที่ครูกำหนดให้ แข่งขันการเล่านิทาน และแข่งขันการอ่านจับใจความสำคัญ

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ทุกกิจกรรม

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มต่ำ ในทุก ๆ กิจกรรม โดยสรุปแล้ว พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณากิจกรรมแต่ละข้อของกิจกรรมแต่ละด้าน โดยเฉพาะในข้อที่มีนักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกัน มีข้อค้นพบดังนี้

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ ซึ่งนักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย พบว่า กิจกรรมรายข้อที่นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับมาก ได้แก่ การร่วมกันทำรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ ถอดคำประพันธ์จากวรรณกรรมในบทหรือตอนที่ได้รับมอบหมาย และวิจารณ์พฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง ซึ่งนักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย พบว่า กิจกรรมรายข้อที่นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับมาก ได้แก่ การฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ ส่วนกิจกรรมการอ่านเรื่องที่ เป็นเกร็ดความรู้ และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เพื่อจดบันทึกสาระสำคัญ ฝึกอ่านคำควบกล้ำจากเพลง บทประพันธ์ หรือข้อความ จะมีเฉพาะนักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มกลางเท่านั้นที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งนักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย พบว่า กิจกรรมรายข้อที่นักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มกลางมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับมาก ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะจากหนังสือวรรณคดี

ที่สนใจ เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำนั้นถึงแม้ว่าจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมข้างต้นในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ 2.48 ซึ่งมีค่าใกล้เคียง 2.50 ซึ่งเป็นค่าในระดับมาก

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน ซึ่งนักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มกลาง มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด พบว่ากิจกรรมรายช้อที่นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกับคือระดับน้อย ได้แก่ กิจกรรมการแข่งขันการเขียนเรียงความจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ แข่งขันการพูดจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ และแข่งขันการอ่านจับใจความสำคัญ

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดปายนิเทศ ซึ่งนักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย พบว่า กิจกรรมรายช้อที่นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มกลางมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมการจัดปายนิเทศแสดงวันสำคัญต่าง ๆ ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำนั้นถึงแม้ว่าจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมข้างต้นในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาค่ามัธยิมเลขคณิตแล้ว มีค่าเท่ากับ 2.22 ซึ่งมีค่าใกล้เคียง 2.50 ซึ่งเป็นค่าในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยสรุปรวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย นักเรียนกลุ่มสูงจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่านักเรียนกลุ่มกลาง และนักเรียนกลุ่มต่ำ ส่วนนักเรียนกลุ่มกลางก็จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่านักเรียนกลุ่มต่ำ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนจะเรียงตามลำดับดังนี้ : การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดปายนิเทศ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.0586 ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 64) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 5 เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยน้อย นอกจากนั้น สมลักษณ์ สุตหอม (2521 : 94) พบว่า นักเรียนจะเบื่อหน่าย และหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรม จะเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมที่มีคะแนนเท่านั้น และ นุช ม่วงเก่า (2533 : 310) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดีเพราะมีการให้คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอาจจะมาจากความคิดที่เห็นว่าเป็นการเสียเวลา และไม่ได้รับความรู้เต็มที่จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงเก่า (2533 : 81) พบว่า ครูและนักเรียนเห็นว่า กิจกรรมแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านมีประโยชน์มาก ดังนั้นเมื่อนักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม นักเรียนจึงได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตอบคำถามที่อยู่ตอนท้ายของเรื่องที่ครูกำหนดให้ ในระดับมากเช่นเดียวกัน สำหรับกิจกรรมถัดไปคือ ร่วมกันทำรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 54) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอ่านหนังสือ และค้นคว้าความรู้จากห้องสมุด ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนต้องร่วมกลุ่มในการทำรายงานประกอบการเรียนในวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้นักเรียนยังเห็นความ

สำคัญของการอ่านและการค้นคว้าว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น ส่วนกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การตั้งชื่อเรื่องใหม่เพื่อให้เหมาะสมจากการอ่านบทความหรือเรื่องราวต่าง ๆ และการวิเคราะห์บทความจากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงเก่า (2533 : 82) พบว่า ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์มีปริมาณน้อยครั้ง ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิเคราะห์บทความจากนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน สำหรับกิจกรรมถัดไปคือ การเขียนคำโฆษณาจากรายละเอียดของสินค้าที่ครูกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงเก่า (2533 : 89) พบว่า นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมให้นักเรียนฝึกแต่งบทโฆษณาแล้วฝึกอ่านมีประโยชน์น้อย ดังนั้นนักเรียนจึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมเขียนคำโฆษณาจากรายละเอียดของสินค้าที่ครูกำหนดให้ ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีกิจกรรมส่งเสริมอ่านออกเสียงที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับสมถวิล วิเศษสมบัติ (2525 : 76) ที่กล่าวถึง การสอนการอ่านออกเสียงว่า "ครูควรมุ่งการอ่านออกเสียงเป็นสำคัญว่าเสียงดังขนาดไหน ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ อ่านได้คล่อง และเว้นจังหวะวรรคตอนได้ดีเพียงใด" ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกอ่านให้ถูกต้องตามวรรคตอนเป็นประจำ ส่วนกิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียงที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การฝึกอ่านตีบทจากวรรณกรรมหรือบทละครที่นักเรียนช่วยกันแต่งขึ้น เพื่อให้เพื่อนวิจารณ์เรื่องการออกเสียง การใช้น้ำเสียง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงเก่า (2533 : 89) พบว่า นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมให้นักเรียนฝึกแสดงละครวิทยุ และให้แสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในวรรณคดีมีประโยชน์น้อย ดังนั้นนักเรียนจึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกอ่านตีบทจากวรรณกรรมหรือบทละครที่นักเรียนช่วยกันแต่งขึ้นเพื่อให้เพื่อนวิจารณ์เรื่องการออกเสียงและการใช้น้ำเสียง ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน สำหรับกิจกรรมถัดไปคือ การอ่านคำประพันธ์ที่แต่งขึ้นเพื่อให้เพื่อนวิจารณ์เรื่องการใช้น้ำเสียงและการแบ่งวรรคตอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

สุวรรณ ตังติษะรักษ์ (2533 : 57) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนบทหรือสกรองหรือร้อยแก้วในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สนใจในการแต่งคำประพันธ์ จึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ในระดับน้อย และกิจกรรมการอ่านข่าว บทความ หรือเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ทางเสียงตามสายของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตังติษะรักษ์ (2533 : 72) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอ่านข่าว บทความ และประกาศของโรงเรียนเผยแพร่ทางเครื่องกระจายเสียงหรือในโอกาสต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมิได้จัดกิจกรรมทางด้านนี้บ่อยครั้งนัก และบุคคลที่ทำหน้าที่ในการอ่านข่าว บทความ และประกาศต่าง ๆ นั้น มักจะเป็นครูอาจารย์ฝ่ายประชาสัมพันธ์

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อนิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ ที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะทางเสียงตามสายของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตังติษะรักษ์ (2533 : 72) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอ่านข่าว บทความ และประกาศของโรงเรียนเผยแพร่ทางเครื่องกระจายเสียง หรือในโอกาสต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมิได้จัดกิจกรรมทางด้านนี้บ่อยครั้งนัก ประกอบกับจำนวนนักเรียนที่มาก จนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอ่านทำนองเสนาะทางเสียงตามสายของโรงเรียน ในระดับน้อยจนถึงไม่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมเลย

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขัน นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มกลาง มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อนิจารณาเป็นรายข้อ มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการแข่งขันที่นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ แข่งขันการพูดจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตังติษะรักษ์ (2533 : 52) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมประกวดการเล่าเรื่อง ปาฐกถา หรือการบรรยายในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน และเข้าร่วมแข่งขันการพูดแบบต่าง ๆ เช่น การพูดเชิญชวน การพูดสุนทรพจน์ การแสดงความคิดเห็น ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูจัดกิจกรรมแข่งขันการพูดจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้น้อยครั้ง หรืออาจเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนมากเกินไปจนเข้าร่วมกิจกรรมได้ไม่ครบทุกคน สำหรับ

กิจกรรมถัดไปคือ แข่งขันการเขียนเรียงความจากหัวเรื่องที่ครูกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงแก้ว (2533 : 104) พบว่า ครูจัดกิจกรรมประกวดเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่อ่านน้อยครั้ง ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมแข่งขันการเขียนเรียงความ จากหัวเรื่องที่ครูกำหนดให้ ในระดับน้อย ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แข่งขันวาดภาพจินตนาการที่เกิดจากการอ่านวรรณกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 55) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันวาดภาพจากเรื่องี่อ่านในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความคิดว่า การวาดภาพจินตนาการที่เกิดจากการอ่านวรรณกรรมนั้นมีประโยชน์น้อย และนักเรียนบางคนอาจจะวาดภาพไม่เป็น หรือวาดไม่สวยเท่าที่ควร จึงทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมแข่งขันวาดภาพจินตนาการที่เกิดจากการอ่านวรรณกรรม ในระดับน้อยที่สุด

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยการจัดป้ายนิเทศ นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีกิจกรรมที่นักเรียนทั้งกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศแสดงคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 60) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิดจากพจนานุกรม ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนพจนานุกรมที่มีอยู่ในห้องเรียน หรือห้องสมุดมีจำนวนไม่พอเพียงกับจำนวนของนักเรียน กิจกรรมถัดไปคือ การจัดป้ายนิเทศแสดงข้อคิดคำคมที่คัดมาจากหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุช ม่วงแก้ว (2533 : 99) พบว่า ครูและนักเรียนเห็นว่า การจัดกิจกรรมให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน แสดงข้อคิด คำคมจากหนังสือ มีปริมาณน้อยครั้ง ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมจัดป้ายนิเทศแสดงข้อคิดคำคมที่คัดมาจากหนังสือในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ถัดไปคือ กิจกรรมการจัดป้ายนิเทศแสดงผลการประกวดต่าง ๆ เช่น คำขวัญ คำประพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 57) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเขียนคำขวัญ คำโฆษณา หรือคำเชิญชวนติดป้ายนิเทศในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่ค่อยได้จัดกิจกรรมจัดป้ายนิเทศแสดงผลการประกวดคำขวัญ หรือคำประพันธ์บ่อยครั้งกิจกรรมถัดมาคือ กิจกรรมการจัดป้ายนิเทศสรุปข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ นุช ม่วงเก่า (2533 : 99) พบว่า ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน สรุปรายประจําสัปดาห์น้อยครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ หรือ จำนวนหนังสือพิมพ์ในห้องสมุดไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียน กิจกรรมถัดไปคือ การจัดป้ายนิเทศแสดงเรื่องราวที่มาจากวรรณคดี เช่น ตัวละคร อาหาร พันธุ์ไม้ สัตว์ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณา ตั้งทิฆะรักษ์ (2533 : 55) พบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรวบรวมภาพและสารคดีเกี่ยวกับภาษาไทย แล้วนำมาจัดป้ายนิเทศในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สนใจในการทำกิจกรรมจัดป้ายนิเทศแสดงเรื่องราวที่มาจากวรรณคดี และถ้านักเรียนจะจัดป้ายนิเทศนี้ อาจจะเป็นเพราะครูสั่งให้ทำโดยมีการให้คะแนน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (2508 : 85) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน ตามเพศ ตามอายุ และรวมทั้งหมดแล้ว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้มีค่าเป็นลบทั้งสิ้น แสดงว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันทา ตันตวิชัย (2527 : 73) พบว่า นักเรียนบางระดับชั้น และบางโรงเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์สูงหรือต่ำ ย่อมไม่มีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงหรือต่ำด้วย ซึ่งแสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

เหตุผลที่การวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก

1. นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสอบ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมุ่งที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและประกอบอาชีพ จึงสนใจที่จะเรียนแต่วิชาการ และการหางานทำ มากกว่าจะสนใจในกิจกรรมหรือเข้าร่วมในกิจกรรม
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนต่าง ๆ ยังไม่มีระบบที่ต่อเนื่อง บางโรงเรียนก็เพิ่งตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องนี้ และกิจกรรมที่จัดมีน้อยประเภท หรือไม่ค่อยมีอะไรที่แปลกใหม่ จึงไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนเท่าที่ควร
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียน ไม่มีการให้คะแนนใด ๆ

อันจะเป็นผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงไม่ควรยั้งใจให้ความร่วมมือ หรือความสนใจเท่าที่ควรก็ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้เหมาะสม
3. ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ เพื่อจัดวางตัวบุคลากรผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนริเริ่มการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านขึ้นเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มพูนทักษะทางภาษาไทยของนักเรียน
2. ครูควรให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
3. ครูควรมีวิธีการที่ดีในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยความเต็มใจ
4. ครูควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่น่าสนใจ เปิดโอกาสและชักชวนให้นักเรียนร่วมกิจกรรมด้วย
5. ครูควรสอดแทรกกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทุกครั้งที่เข้าสอน โดยการแนะนำและชักชวนให้นักเรียนอ่านหนังสือเสมอ ๆ ไม่ขาดตอน
6. ครูควรประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดขึ้นแล้วอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านครั้งต่อไป

7. ครูภาษาไทยควรสนับสนุนและชักชวนให้ครูหมวดอื่น ๆ เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการอ่าน และช่วยกันจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทุก ๆ หมวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชักชวนให้ฝ่ายบริหารจัดการส่งเสริมการอ่านเป็นนโยบายหลักของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนต่างระดับชั้น
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ในระดับชั้นอื่น ๆ
4. ควรมีการศึกษาถึงผลของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย